

til under denne Sags 1ste Behandling at udtale et Par Ord. Jeg vil først begynde med at sige, at jeg aldeles ikke kan dele den Glæde, som den højtærede Finansminister udtalte i Gaar over, at Toldafgifterne i Løbet af en Snes Aar ere stegne til henimod det dobbelte. Det skulde ikke alene være Bevis for, at Forbruget var steget i samme Grad, som Tolden var steget, men det skulde samtidig være Vidnesbyrd om, at den almindelige Velstand var steget i samme Forhold som Forbruget. Ja, for saa vidt dette var Tilfældet, kunde jeg samstemme i Glæden over, at Toldafgifterne ere stegne, nu tror jeg, at Toldafgiffernes Stigen staar noget nær i omvendt Forhold til den almindelige Velstand; jeg tror, at vi desværre ere altfor godt paa Veje her til Lands til at leve os ind i saadanne Samfundstilstande, hvor der kun er enkelte Rigmænd og en Mængde Stoddere.

Den ærede Finansminister erklærede i Gaar med stor Styrke, at hans Skøn om den Sum, der findes paa Lovforslagets sidste Side, den Opgørelse af Lovforslagets Resultater, som gaar ud paa, at Sandsynligheden taler for, at Statskassen, hvis Lovforslaget bliver uforandret vedtaget, derved vil faa en mindre Nedgang af ca. 3,500 Kr. om Aaret, maatte betragtes som rigtig. Jeg skal ikke paa Sagens nuværende Trin gøre noget som helst Forsøg paa at kritisere den højtærede Finansministers Opgørelse, men kun udtale, at jeg ogsaa har gjort Forsøg paa at danne mig et Skøn om, hvad Resultatet vil blive, og det bliver noget anderledes, idet mit Skøn gaar ud paa, at Statskassen sandsynligvis vil faa en lille aarlig Merindtægt af $3\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dette skal jeg imidlertid nu lade staa ved sit Værd og kun sige, at hvis Forslaget i sin nuværende Skikkelse nu forelaa til endelig Vedtagelse, maatte jeg bl. a. ogsaa af den Grund stemme imod det, at jeg under de nuværende Forhold ikke ønsker at være meddelagtig i at skaffe Statskassen flere Indtægter, end den har. Jeg vil dog gerne forvare mig imod, at man skulde tro, at jeg ønsker, at Statskassen kun skal have faa Indtægter; nej, dersom vi levede under sædvanlige, regelmæssige Forhold, hvor enhver Mand havde den Indflydelse, der tilkommer ham, paa Anvendelsen af Midlerne i Statskassen, maatte vi vist allesammen være interesserede i, at der kom saa mange Penge i Statskassen som muligt, naar det blot skete paa en nogenlunde ligelig og retfærdig Maade, men saadanne ere Forholdene som bekendt ikke. Naar jeg derfor til Slutning skulde kunne give dette Lovforslag min Stemme, maatte der gøres adskillige

Jorandringer i det i Retning af, at almindelige Forbrugsgenstande bleve lettede for Toldafgifter, og at Tolden paa de saakaldte Luksusvarer blev betydeligt forhøjet. Det kan imidlertid slet ikke hjælpe i Øjeblikket, synes jeg, at fordybe sig i, hvad det endelige finansielle Resultat vil blive, hvis Forslaget bliver ophøjet til Lov, men for at man dog muligens kunde have nogen Sikkerhed i saa Henseende, vil jeg tillade mig at henstille til det eventuelle Udvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat om Lovforslaget, at tage under Overvejelse, om man ikke, hvis min Formodning skulde slaa til, om at der, naar man faar det hele drøftet og rengjort, er Sandsynlighed for, at Statskassen faar betydelig flere Indtægter, end den har nu, kunde træffe en eller anden Bestemmelse, hvorved der blev givet betryggende Sikkerhed for, at de mulig flere Penge, der indkom, ikke bleve anvendte paa anden Maade end i Forvejen bestemt. Jeg tror, at det maatte kunne lade sig gøre, enten ved at bestemme, at der da skulde finde Nedsettelse i Tolden Sted paa visse Forbrugsgenstande, eller ogsaa ved at anvende det mulig overflødende Beløb til et bestemt Maal. Hvis den ærede Finansminister mener at kunne være tjent med at modtage et Lovforslag, der giver et lille Understud, kunde jeg ogsaa tænke mig, at han vilde være villig til at gaa ind paa en Ordning, der i Forvejen sikrede en bestemt Anvendelse af det mulige Overstud.

Jeg skal ikke fordybe mig i Enkeltheder, men slutte med en Bemærkning til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet før mig, og som omtalte sin Tilslutning til de saakaldte indirekte Skatter og mente, at de ere i Grunden ganske billige og ganske retfærdige, navnlig i Forhold til de direkte Skatter. Jeg tror, at hvis man ret alvorlig vil undersøge Grunden til Oprindelsen til de saakaldte indirekte Skatter i de saakaldte civiliserede Lande, hvad enten de nu hedde Republikker, Kejserdømmer, Kongeriger, eller hvilket Navn man vil give dem, saa vil man vistnok let kunne finde, at der er en ret inderlig Sammenhæng mellem de indirekte Skatter og de staaende Hære. Jeg tror egentlig, at de staaende Hære i de forskellige Lande er noget nær den største Grund til, at disse Lande og Folk i den Grad, som sket er, ere blevne overbyrdede med de saakaldte indirekte Skatter.

Ordføreren: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Udtalelser, som i alt Fald tilbørlig særlig vare rettede til mig. Det ærede 6te Medlem fra Røstehavn (Kruusjen) forsøgte i Dag at for-